

JAK JSME SE STALI KOLONIÁ

Ášter½, 16 duben 2019

Ilona Á vihlÁ-kovÁ; ve svÁ© knize â€žJak jsme se stali koloniÁ-â€œ popisuje z levicovÁ©ho hlediska podrobnÁ› vÁ½voj po san revoluci. DovolÁ-m si k tomu pÁ™idat jeÁ;itÁ› nÁ›kterÁ© vÁ›ci, moÁ¾nÁ; novÁ›jÁ;Á-, moÁ¾nÁ; mÁ©nÁ› ekonomickÁ©, vychÁ situace. Autorka nenÁ- ani tak levicovÁ;, jak by se mohlo zdÁjt, i kdyÁ¾ v dalÁ;Á- knize â€žKapitalismus, socialismus a budoucnostâ€œ popisuje souÁ•asnÁ½ kapitalismus za velkÁ©ho ovlivnÁ›nÁ- Marxem.

EkonomickÁ½

pohled na vÁ½voj socialistickÁ©ho Á©eskoslovenska a na pÁ™evrat v r. 1989 je pÁ™ece jen Á•istÁ› ekonomickÁ½, ve skuteÁ•nosti celÁ½ pÁ™echod k novÁ©mu systÁ©mu byl doprovÁ;zen vÁ½buchem svobody, kterou starÁ½ reÁ¾im do poslednÁ- chvÁ-le utlaÁ•oval. Proto takÁ© lidÁ© opitÁ- nadÁ;jenÁ-m nepozorovali tolik zmÁ›ny ekonomickÁ©, kterÁ½m dostateÁ•nÁ› nerozumÁ›li.

TÁ›Á¾ko Á™Á-ci,

Á¾e to byl nÁ›jakÁ½ podvod na obÁ•any, kdyÁ¾ ODS celou politiku vysvÁ›tlovala lidem pÁ™edem a lidÁ© ji volili. DÁ; se tedy Á™Á-ci, Á¾e lidÁ© pÁ™echod zvolili (ka¾dÁ½ chtÁ›l zbohatnout a Á¾-t jako na ZÁ;padÁ›). VÁ;clav Klaus chtÁ›l vytvoÁ™it strukturu podobnou zÁ;padnÁ-m zemÁ-m a co nejrychleji nastartovat trÁ¾nÁ- hospodÁ;stvÁ- se vÁ;emi atributy kapitalismu. Proto takÁ© chtÁ›l jen omezenÁ› prodÁ;vat podniky zahraniÁ•nÁ-mu kapitÁ;lu. To je pÁ™irozenÁ©, kdyÁ¾ má›l vzory v â€žasijskÁ½ch tygrechâ€œ, kteÁ™Á- vyrostli na vlastnÁ-m kapitÁ;lu.

To se ovÁ;jem

nepodaÁ™ilo, a v knize jsou vyjmenovÁ;ny pÁ™Á-Á•iny. SouÁ•asnÁ½ stav popisuje autorka takto: â€žSouÁ•asnÁ; mezinÁ;rodnÁ- dÁ›lba prÁ;ce se od koloniÁ;lnÁ-ho systÁ©mu pÁ™Á-liÁ; neliÁ;- . Jen bÁ½valÁ© koloniÁ;lnÁ- stÁ;ity nahradily nadnÁ;rodnÁ- korporace, kterÁ© systematicky vyvÁ-jely sofistikovanÁ½ tlak na stÁ;it, a umnÁ› vynalÁ©zajÁ-moÁ¾nosti, jak se vyhÁ½bat zdanÁ›nÁ-. Logika fixace nerovnosti, prohlubovÁ;nÁ- zÁ;vislosti a transferu bohatstvÁ- z chudÁ;Á-ch zemÁ- do bohatÁ;Á-ch zÁ-stala zachovÁ;na.â€œ

ZÁ;roveÁ› pÁ-Á;je:

â€žMenÁ;Á- zaostÁ;vajÁ-cÁ- zemÁ› soutÁ›Á¾- mezi sebou vydatnÁ› o to, kdo vytvoÁ™Á- lepÁ;Á- podmÁ-nky pro zahraniÁ•nÁ- investice, kdo poskytne delÁ;Á- daÁ›ovÁ© prÁ;zdiny, kdo snÁ-Á¾- vÁ-ce danÁ› z pÁ™Á-jmÁ- prÁ;vnickÁ½ch osob, zkrÁ;tka kdo dokÁ;Á¾e nabÁ-dnout vÁ›tÁ;Á- Á°platek.â€œ

To

samozÁ™ejmÁ› vÁ;ejchno znamenÁ;í, Á¾e bÁ½t zahraniÁ•nÁ-m investorem je vÁ½hodnÁ›jÁ;Á- a potom se nedivme, Á¾e naÁ;je podniky pÁ™esouvajÁ- svoje centrum do zahraniÁ•Á- a platÁ- danÁ› tam. ZvÁ½hodÁ›ovÁ;nÁ- zahraniÁ•nÁ-ch podnikÁ- má; opravdu jen jeden Á°Á•el: zamÁ›stnat lidi a moÁ¾nÁ; i nÁ›jakÁ© firmy. VÁ›tÁ;jinou spÁ-Á;je na podÁ™adnÁ½ch pracÁ-ch.

V naÁ;jem pÁ™Á-padÁ›, dÁ-ky vyspÁ›losti oproti

jinÁ½m zemÁ-m vÁ½chodu, má-Á¾eme pÁ™ece jen nÁ›co nabÁ-dnout, a tak se nakonec stÁ;ivÁ;íme vÁ½vozcem dÁ-íÁ›, surovin a nÁ›jakÁ© sofistikovanÁ›jÁ;Á- prÁ;ce. To takÁ© znamenÁ;í, Á¾e jsme se Slovinskem na tom lÁ©pe a Á¾e nezaÁ¾Á-vÁ;íme vÁ½raznÁ½ odliv lidÁ-. ChybÁ- nÁ;im vÁ;jak vÁ½roba hotovÁ½ch vÁ½robnÁ- (vÁ½jimkou je Á koda) a vlastnictvÁ- mezinÁ;rodnÁ-ch podnikÁ-, kterÁ© by má›ly u nÁ;js centrum.

NevlastnĀ-me

dokonce ani to, co by bylo pomĀ›rnĀ› jednoduchĀ› zĀ›skat Ā€“ velkĀ› banky a obchodnĀ› Ā™etĀ›zce. ObojĀ› mĀ›; velkĀ› $\frac{1}{2}$ vĀ› $\frac{1}{2}$ znam, banky dokĀ›jĀ› $\frac{3}{4}$ ou zĀ›skat od naĀ›jich lidĀ› pomĀ›rnĀ› velkĀ› poplatky a Ā›roky a obchodnĀ› domy dodĀ›ivajĀ›- zboĀ› $\frac{3}{4}$ Ā›- horĀ›jĀ›- kvality za vyĀ›jĀ›- ceny neĀ› $\frac{3}{4}$ jinde. Kupodivu v tom nefunguje konkurence. Jakoby tyto komodity mĀ›ly kartelovĀ› dohody, ale zĀ™ejmĀ› je to tĀ›m, Ā› $\frac{3}{4}$ e jsou vĀ›jechny v rukou zahraniĀ›nĀ›-ch vlastnĀ›-kĀ›, jejichĀ› $\frac{3}{4}$ zĀ›jmy se pĀ™irozenĀ› shodujĀ›-, zatĀ›mco silnĀ› $\frac{1}{2}$ domĀ›cĀ›- subjekt by to mohl svĀ› $\frac{1}{2}$ m pĀ™Ā›-stupem zmĀ›nit.

IntenzivnĀ-

je vazba s NĀ›meckem, kterĀ› mĀ›; zase intenzivnĀ›- vazby s ĀCEĀ›-nou. Zde dodĀ›jm: nĀ›meckĀ› $\frac{1}{2}$ vliv hĀ›jĀ›- nĀ›meckĀ› zĀ›jmy, abychom nĀ›j hodou NĀ›mecko neobeĀ›jli v obchodĀ› s ĀCEĀ›-nou a nevzali jim tĀ›m jejich obchody. ObrovskĀ› Ā›tvanice na prezidenta Zemana, kterĀ› $\frac{1}{2}$ se pokusil svĀ› $\frac{1}{2}$ mi cestami o zavedenĀ›- pĀ™Ā›-mĀ› $\frac{1}{2}$ ch stykĀ› se zemĀ›mi vĀ› $\frac{1}{2}$ chodu, budĀ›- dojem obrovskĀ›ho nĀ›meckĀ›ho vlivu. Snaha oddĀ›lit nĀ›s od tĀ›chto pĀ™Ā›-mĀ› $\frac{1}{2}$ ch obchodĀ› neutuchĀ› ani rĀ›znĀ› $\frac{1}{2}$ mi politickĀ› $\frac{1}{2}$ mi a bezpeĀ›nostnĀ›-mi pseudokauzami (vĀ›jimnĀ›me si, Ā› $\frac{3}{4}$ e NĀ›mci s Huawei obchodovat nepĀ™estali, ale naĀ›je obchody jsou naruĀ›jeny).

Jak

nevĀ› $\frac{1}{2}$ hodnĀ› je zaplatit dodavateli nafty a plynu (Rusku) konvertibilnĀ›- mĀ›nou tĀ›Ā› $\frac{3}{4}$ ce vydĀ›lanou na ZĀ›padĀ›, zatĀ›mco vĀ› $\frac{1}{2}$ voz hotovĀ› $\frac{1}{2}$ ch vĀ› $\frac{1}{2}$ robnĀ› by byl mnohem vĀ› $\frac{1}{2}$ hodnĀ›jĀ›Ā›-. NavĀ›c to komplikujĀ›- sankce.

Autorka popisuje situaci dobĀ™e. ZabĀ›vĀ›; se vĀ›jemi odvĀ›tvĀ›-mi vĀ›etnĀ› katastrofĀ›lnĀ›-ho stavu zemĀ›dĀ›lstvĀ›-.

AntropologickĀ› $\frac{1}{2}$ koloniĀ›lnĀ›- aspekt

Pro ucelenĀ›

pojetĀ›- kolonie pĀ™idĀ›jm jeĀ›tĀ› antropologickĀ› $\frac{1}{2}$ pohled. Pokud jsou ekonomickĀ› pomĀ›ry uspokojivĀ›, nelze ani pĀ™edpoklĀ›dat nĀ›jakou velkou nespokojenost s naĀ›Ā›-m koloniĀ›lnĀ›-m postavenĀ›-m. PovaĀ›ujĀ› ovĀ›jem antropologickĀ› $\frac{1}{2}$ aspekt za mnohem zĀ›ivaĀ›nĀ›jĀ›Ā›- a niĀ›ivĀ›jĀ›Ā›- prĀ›vĀ› proto, Ā› $\frac{3}{4}$ e nenĀ›- zcela zĀ™ejmĀ› $\frac{1}{2}$, je velmi pozvolnĀ› $\frac{1}{2}$, ale fatĀ›lnĀ›-.

EvropskĀ›

etnika vymĀ›rajĀ›-, kaĀ› $\frac{3}{4}$ dĀ›; dalĀ›Ā›- generace je o Ā›tvrtinu slabĀ›Ā›- neĀ› $\frac{3}{4}$ pĀ™edchozĀ›-. To znamenĀ›j, Ā› $\frac{3}{4}$ e po tĀ™ech generacĀ›-ch nezmĀ›nĀ›noho trendu bude jiĀ› $\frac{3}{4}$ jen 41% mladĀ› $\frac{1}{2}$ ch oproti pradĀ›dĀ›m.

To

samozĀ™ejmĀ› nemĀ›Ā› $\frac{3}{4}$ e zĀ›stat bez nĀ›sledku na kulturnĀ›- a etnickĀ› $\frac{1}{2}$ stav zemĀ›. PĀ™jistĀ›hovalectvĀ›- se zdĀ›j bĀ› $\frac{1}{2}$ t nutnĀ› a aĀ› budeme jakkoliv protestovat, ekonomickĀ› realita nĀ›s donutĀ›- pĀ™ijmout Ā›asem i lidi s odliĀ›nou kulturou - kdyĀ› $\frac{3}{4}$ uĀ› $\frac{3}{4}$ bude vyĀ›erpĀ›jna Ukrajina, balkĀ›jnskĀ› zemĀ› a baltskĀ› zemĀ›.

KoneĀ›nĀ›,

MerkelovĀ›; je si vĀ›doma situace a pozvala uteĀ›ence ze SĀ› $\frac{1}{2}$ rie u vĀ›domĀ›- toho, Ā› $\frac{3}{4}$ e je vychovĀ›; v pĀ™Ā›-Ā›tĀ›- zdravĀ› a potentnĀ›- nĀ›meckĀ› obĀ›any. Byla sice za to velice kritizovĀ›na, ale je to alespoĀ› zĀ›chvat perspektivnĀ›-ho myĀ›lenĀ›-, i kdyĀ› $\frac{3}{4}$ trochu fantastickĀ›ho.

Nicméně

dosud v rámci naprostého nezájmu o budoucnost je rodina napadána, zatímco se do stejné věci jako homosexuální páry, ženy jsou vychovávány k nezávislosti, vzdálanosti, vzkonání v zaměstnání a vzniká odklon od veškeré přítomnosti k pouhému emociální vztahu bez rodiny a dětí.

Ideologie,

kteř jsou prezentovány a prosazovány mocensky ve sdělovacích prostředcích, v občanské společnosti a na univerzitách vedou k nezakladání rodin a jsou v celém světě rozsahu zhoubné. Tímto myslím všechny univerzalistické ideologie, které se snaží udělat z občanské univerzity jednotlivce bez národa, bez rasy, bez národnosti, bez genderového statusu (žena a muž jedno jest), bez rodiny (která je prý zdrojem mužské nadělosti), s libovolným druhem sexu, s nivelizovaným jakýmkoliv diplomem a politickou korektností k níže vlastní kultury a etnika.

Tyto univerzalistické snahy mají na

porodnost katastrofální následky a musíme je odsoudit jako škodlivé a zhoubné. Proti této zhoubnosti se nemáme postavit univerzální jednotlivec, kterého osud národa nezajímá, jen pro sebe a pro své nepřírodní ideologie. V podstatě jedině návratem k národnímu uvědomění, a tím i zodpovědnosti za současnost a budoucnost společnosti, je možno problém vyřešit.

Národnost

v domě je v jakémžto směru niceno.

V rámci

univerzalizmu využívá se sdělovacích prostředků, univerzit a občanských spolků se pomlouvá národnost minulost, je snaha vyhlásit národnost sebevdomě, diskvalifikovat národnost kulturu a odhodlanost. Poslední útok byl na věku dějepisů ve všech, které je prý obrozenectví (což je prý špatné) a dokonce sovětské.

Jak asi má

být? Proněmecké? Oikofobické? Nenávistní k sebevdomě obraně vlastní ch právu? Domácí kultura je utlačována a velkou částí financemi je prosazována cizí, vztahem světově, univerzalistické.

Toto vše je možné pouze proto, že jsme koloniální

a vnější vlivy mohou silně pronikat tímto do všeho. Navíc ztráta státní samostatnosti znemožňuje těmto v rámci státu, pokud nedojde k nějakému vzrostení EU jako v Polsku nebo Maarsku.

Katastrofální

je stav našich vztahů sousedů, především v balkánských a baltských zemích:

V Lotyšsku bylo v době pádu SSSR 2,4 mil. obyvatel, dnes jen 1,8.

V Moldávii je polovina obyvatel oproti minulosti.

V Polsku je propad zaplněn Ukrajinci. O Ukrajině se píše, že nic nevá, ale katastrofa je obdobná a ničem se nezaplácá.

To jsou ty země, které na to doplácejí - v konečném důsledku. Chybí mladí lidé, jednak tam se nenarodili, jednak proto, že se vystěhovali zaplácat mezery ve výdělech zemích. Ažekto tento problém přineslo zadlužením.

U nás se mluví o vojácích, kteří nám budou přetahovat náklady; IČKA u nás přetahuje, včetně etnic dalších. A tak se projevuje do důsledku koloniální postavení: kolonie nedodávají jen zisky, ale i lidi, kteří metropole potřebují - bez ohledu na to, co to s kolonií udělá.

Co bude dál? Toto přece musí jednou bouchnout (snad se už letě vesty přelijí na věchod?!

Propad ve třech letech o 30 miliard za první čtvrtletí t.r. je varující.

Přání
jsou zřejmě jen v dání rozdávácími opatřeními, zpomalení hospodářské růstu v Evropě, která ovšem nevykazuje zdaleka tak velké propady, nemohou zřejmě být přáními, proto by měla být nejvíce poškozena střední třída, která svojí spotřebou národních důchodů.

Ale už se začal projevovat vliv nedostatku pracovníků v různých odvětvích, zcela jasně zapříčiněným nedostatkem mladých lidí - propadem porodnosti v devadesátých letech. Mnoho podniků nesplnilo svoje závazky, nevyrobilo dostatek objednaného zboží, mnoho investorů na zemi obešlo ve svých plánech.

Mnozí svoje investice živě dají, ale neobnovují (Zetor).

Ztrácejí pověst dobrých techniků vystudovaných v různých věkových skupinách dobých dostatek mladých lidí, kteří dnes odchází do důchodu; v minulých letech vystudovalo mnoho architektů, sociologů, politologů, ale propad porodnosti už nedodal dosti lidí pro lukrativní obory, které zanikly.

Nepodařilo se získat dostatek vhodných cizinců, kteří už nejsou v takovém množství a pokud jsou, odchází za lepšími mzdami na Západ. V přání-padá krizi budou samozřejmě zahraniční firmy stahovat výrobu domů.

Vláda má omezené možnosti, vidíme, jak manévruje v prostoru omezeném na jedné straně populistickými sliby, na druhé realitou zájmu, která už nerozhoduje o svém hospodářství - a je hrůzou vnějších sil.

Bez vřtřjř-ho
manřvřovacř-ho prostoru s vlastnř- mřnou, s danřmi a cly, a postupnřho
zřskřnř- převařujř-cř- řřjsti bank a obchodř, nenř- mořno cokoliv řřjtit.

VLASTIMIL
PODRACKř•

Literatura:

Ilona ř vihlř-kovř ř ř“ Jak jsme se stali koloniř-

řř“ Rybka publishers 2016

Ilona ř vihlř-kovř, Miroslav Tejkl ř ř“ Kapitalismus, socialismus a budoucnost

řř“ Rybka publishers 2017